

mówić o *Stypendium dla kleryka w Brazylii*. Proponuję, by członkowie Diakonii Misyjnej przy różnych okazjach umożliwiali nam złożenie ofiary na ten konkretny cel, a jeśli ktoś chciałby samodzielnie przelewać jakieś środki bezpośrednio do Centrali Ruchu, to poniżej podaję również numer konta wskazany przez ks. Marka.

Ks. Zenon Pipka
Moderator Diecezjalny
Ruchu Światło - Życie

Wydzielone konto Stowarzyszenia Diakonia Ruchu Światło-Życie:

Pieniński Bank Spółdzielczy: 50 8817 0000 0020 3300 2000 0140

z dopiskiem: „duchowa adopcja kleryka”

SPOTKANIA DIAKONII

Diakonia Życia

25 maja (niedziela), godz. 15:00

Kościół pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika i

bf. Karoliny Kózkówny, Leżno

FORMACJA - REKOLEKCJE 2025

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia I stopnia**

Termin: 27.06 – 13.07.2025

Miejsce: Kluczbork

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia I stopnia**

Termin: 29.06 – 15.07.2025

Miejsce: Smolany

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **ORAR I**

Termin: 13.07-17.07.2025

Miejsce: Kluczbork

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia I stopnia**

Termin: 18.07 – 02.08.2025

Miejsce: Kniewo

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia II stopnia**

Termin: 18.07- 03.08.2025

Miejsce: Pyzówka

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia II stopnia**

Termin: 08.08- 24.08.2025

Miejsce: Koniaków

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Radość Zobowiązań**

Termin: 04.08- 12.08.2025

Miejsce: Bańska Wyzna

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową
(lista rezerwowa)

Rodzaj rekolekcji: **ORAR II**

Termin: 13.08- 17.08.2025

Miejsce: Bańska Wyzna

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Rekolekcje tematyczne**
„Nasza jedność z Jednego Serca”

rekolekcje budujące więź małżeńską dla rodziców dorosłych dzieci (rekolekcje bez udziału dzieci)

Termin: 12.07- 18.07.2025

Miejsce: Pyzówka

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia III stopnia dla młodzieży, dorosłych oraz małżeństw DK**

Termin: 16.08 – 1.09.2025

Miejsce: Gdańsk

Zgłoszenia: rekolekcje.sychem@gmail.com
www.sychem.franciszkanie.pl

Rodzaj rekolekcji: **Rekolekcje dla seniorów**

Termin: 12.10- 17.10.2025

Miejsce: Białogóra

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Następna Msza Św. DK
w poniedziałek 2 czerwca godz. 19.00.
Postępuje rejon 3.

Odpowiedzialni za treść:
ks. Marek Górzyński – Moderator Diecezjalny DK
Anna i Jarosław Solecycy – Para Diecezjalna DK
Nakład 50 egz. do użytku wewnętrznego

BIULETYN INFORMACYJNY

DOMOWEGO KOŚCIOŁA

GAŁĘZI RODZINNEJ RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE ARCHIDIECEZJI
GDAŃSKIEJ

nr 289 / Maj 2025

*Im więcej daję, im więcej posiadam siebie w dawaniu siebie –
tym pełniej odnajduję siebie.*

ks. Franciszek Blachnicki

SŁOWO NA MAJ

Służę, więc jestem.

W świecie, który często mówi: „panuj, walcz o swoje, bądź pierwszy”, Ewangelia rozbrzmiewa zupełnie innym tonem: „Kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie waszym sługą.” (Mt 20,26) Służba nie jest więc dodatkiem do chrześcijaństwa ale jest jego sercem. I nie jest przeznaczona dla wybranych – jest drogą dla każdego ochrzczonego. Ks. Franciszek Blachnicki, wielokrotnie podkreślał, że człowiek staje się sobą dopiero wtedy, gdy służy. Człowiek istnieje po to, by się oddać. Kto zatrzymuje życie dla siebie, zatracą je. W służbie odnajdujemy najgłębszy sens naszego istnienia. Nie przez budowanie własnych zabezpieczeń, nie przez obronę własnego „ja”, ale przez otwarcie serca bezinteresownie, hojnie, z miłością.

Dla nas, członków Domowego Kościoła, wezwanie do służby nabiera szczególnego znaczenia. Abyśmy służyli w parafii, podczas rekolekcji czy spotkań kręgów. W Ruchu Światło-Życie służba jest nie tylko praktyką – jest stylem życia. Od pierwszych kroków formacji uczymy się, że nie jesteśmy na drodze wiary tylko dla własnego rozwoju, ale po to, by stawać się światłem dla innych. Dlatego nie bójmy się podejmować nawet małych zadań. Każda, nawet najdrobniejsza postuga, w oczach Boga ma wartość wieczną. W Ruchu uczymy się, że życie osiąga pełnię tylko wtedy, gdy staje się służbą. Tak budujemy prawdziwe wspólnoty – nie przez narzucanie się, ale przez ofiarne „tu jestem, słucham, pomagam”. Codzienna gotowość, by pochylić się nad drugim, wysłuchać, przebaczyć, pomóc to najpiękniejsze świadectwo chrześcijańskiego życia. Ks. Franciszek uczył: Nie ma innej drogi do szczęścia, jak tylko droga służby. To, co czasem wydaje się trudne,

monotonne, niewidoczne – zmienia serce. Bo służąc sobie nawzajem, przemieniamy świat od środka.

Dlaczego służba jest źródłem życia? Bo jest naśladowaniem samego Chrystusa. Służba otwiera serce. Służba uczy pokory. Służba przynosi radość, która nie przemija. Nie znajdziemy pełni życia szukając własnych korzyści. Znajdziemy ją wtedy, gdy staniami się darem Ksiądz Marek

POŚLUGA, KTÓRA DAJE RADOŚĆ

Zostaliśmy poproszeni przez parę diecezjalną o napisanie świadectwa o służbie. Nie odmówiliśmy. Co jednak napisać? O radościach? O błogostawieństwie? O trudach? O podejmowaniu decyzji? Dużo pisać czy w skrócie? Oto nasze doświadczenie służby.

Pełna formacja młodzieżowa; kilka lat małżeństwa i poszukiwanie wspólnoty; wejście do istniejącego już kręgu; 6 lat bez rekolekcji, a potem decyzja – rekolekcje albo odchodzimy z DK; I stopień i właściwe ukierunkowanie na wszystko w Ruchu

oraz pragnienie służenia we własnej parafii; II i III stopień i plany na odnalezienie swego miejsca w Ruchu. A potem Pan Bóg się zaśmiał z naszych planów, wziął wszystko w swoje ręce i pokierował naszą służbą tak, jak było Mu potrzebne. To tak w wielkim skrócie.

A teraz więcej szczegółów. Nasze wyobrażenie/plany na służbę były zupełnie inne, niż okazała rzeczywistość. Albo inaczej nasze plany zupełnie się nie zgadzały z planami Boga. Zaplanowaliśmy sobie, że przeżyjemy wszystkie rekolekcje różnych diakonii po kolei i wtedy dopiero zdecydujemy, gdzie nasze miejsce.

Zapisał się na sesję o pilotowaniu, wpłacił zaliczkę i czekaliśmy. I zadzwonił telefon – Ania i Leszek Krzysztofscy – wtedy para rejonowa. Byliśmy potrzebni jako animatorzy na OR II. „Ale my się nie nadajemy, poza tym jesteśmy już zapisani na sesję”. Odpowiedź Ani była bardzo jasna – potrzebują nas na rekolekcjach, sesję można zrobić w innym terminie. Wycofaliśmy zaliczkę i pojechaliśmy. Bardzo dużo się wtedy nauczyliśmy. I to właśnie wtedy tak naprawdę zakochaliśmy się w naszym Ruchu. A potem pragnienia stały się rzeczywistością i pilotowaliśmy krąg w naszej parafii (która naszą stała się dopiero wtedy, bo wcześniej tylko mieszkaliśmy na jej terenie). Pilotowaliśmy, bo kolejna para rejonowa - Grażyna i Karol Kłomscy powiedzieli, że się nadajemy, a sesję o pilotowaniu zrobimy później. Więc znowu zaufaliśmy i podjęliśmy decyzję. Po kilku miesiącach znaleźliśmy się na wyborach pary rejonowej. Dzielił się tym naszym rozkośnianiem w Ruchu. Po spotkaniu podszedł do nas Edek Muża – ówczesny diecezjalny i powiedział, że chciałby, abyśmy poprowadzili ORAR I, a my znowu, że nie możemy. A on – jak poprzednicy - że skoro on mówi, że się nadajemy, to tak jest. I od tego czasu ORAR I to nasze ulubione rekolekcje oprócz OR I.

W tak zwanym „międzyczasie” zadomowiliśmy się na dobre w naszej parafii,

odeszliśmy z kręgu macierzystego, aby znaleźć miejsce w kręgu w naszej parafii, dokończyliśmy formację. Teraz już nie tłumaczymy się. Podejmujemy decyzję, że chcemy służyć i wtedy Pan Bóg uzdalnia do wypełnienia danej posługi. Wiemy z doświadczenia, że gdy podejmujemy pierwszy krok, czyli mówimy „tak” – Pan Bóg wypełnia swoją miłością wszystkie nasze niedoskonałości, braki, niechęci. Tak prowadzi nas w służbie, abyśmy przede wszystkim w Nim pokładali nadzieję. Przygotowując się do rekolekcji zawsze modlimy się o to, abyśmy byli przeźroczyści, niewidoczni, aby inni widzieli tylko Jezusa. Nie wyobrażamy sobie roku bez rekolekcji. W diakonii rekolekcyjnej

nam najlepiej. Jeśli jesteśmy potrzebni – jedziemy. Gdzie jeszcze nas Jezus będzie chciał? Zobaczmy.

Zasady naszej służby:

1. Pokora i posłuszeństwo – to słowa, które usłyszeliśmy od naszej ówczesnej pary rejonowej Ewy i Jarka Jędrzejewskich z Pruszcza Gd., gdy po 6 latach wyjeżdżaliśmy na I stopień. Nigdy o tej zasadzie nie zapominamy. Pokora daje nam przestrzeń do uczenia się od innych, przebaczenia innym i sobie, ale również do rozsądnego podejmowania decyzji. Posłuszeństwo stawia nas natomiast w odpowiedniej pozycji wobec kapłanów i osób odpowiedzialnych w naszym Ruchu.

2. Nie odmawiamy posługi – to zasada, którą usłyszeliśmy od Basi i Edka Murzów i która – po ich świadectwie – stała się także naszą zasadą. Jeśli tylko jest taka możliwość i naprawdę nie koliduje to z ważnymi wydarzeniami rodzinnymi lub zawodowymi, nie odmawiamy różnych posług. (Tylko raz zrezygnowaliśmy z posługi pilotowania. Była to niezwykle trudna decyzja, ale wiemy, że w tamtym czasie jedynie słuszną)

3. Przygotowujemy się do służby tak, jakby wszystko zależało od nas (czyli aktywujemy wszystkie nasze talenty, które mamy od Pana), ale modlimy się i ufamy tak, jakby wszystko zależało od Boga.

4. Chcemy przekazywać uczestnikom rekolekcji to, czego nauczyliśmy się od Pary diecezjalnej – Ani i Leszka Krzysztofskich – że formacja musi mieć swoją dynamikę (Apostołowie przygotowywali się do nauczania tylko trzy lata, a potem poszli i głosili).

Dziękujemy Bogu, że postawił na naszej drodze świętych kapłanów, moderatorów i

animatorów, dzięki którym nasze małżeństwo wzrasta i od których mogliśmy się uczyć. Dziękujemy wszystkim, którzy z nami do tej pory podejmowali służbę – za Wasze zaangażowanie, przykład życia, modlitwę. To Wy jesteście dla nas przykładem i od Was czerpiemy całymi garściami.

Asia i Krzysiek Cymbalukowie

26 PIELGRZYMKA DO KALISZA

Serdecznie zapraszamy na Pielgrzymkę do Sanktuarium św. Józefa w Kaliszu, która odbędzie się 24 maja 2025 roku. Jest to szczególna okazja do modlitwy, refleksji, umocnienia wiary i zawierzenia całej Wspólnoty Opiekunowi Świętej Rodziny. *Koszt 150 zł od małżeństwa, 100 zł os. osoby.*

Zapisy poprzez stronę internetową :

<https://oazagdansk.pl/>

USŁYSZEĆ RUCH

Gorąco zachęcamy do włączenia się w proces słuchania w Ruchu Światło-Życie. Akcja, która nosi nazwę „Usłyszeć Ruch” jest skierowana do wszystkich typów i rodzajów wspólnot, tak formacyjnych (małe grupy i kręgi Domowego Kościoła) oraz diakonijnych każdego szczebla (tak diecezjalnych jak i centralnych). Wprowadzenie do metody pracy znajduje się na stronie www.uslyszec.eu (gdyby strona nie działała, to przekazujemy link umieszczony na stronie oaza.pl, <https://www.oaza.pl/ankieta-ko25/>).

Na owoce pracy wspólnotowej czekamy do 30 czerwca 2025. Na podstawie zebranych głosów, zostanie opracowany dokument oraz prezentacja, która będzie służyła zgromadzonym na Kongregacji Diakonii w listopadzie br.

Z MYŚLĄ O KLERYKACH W BRAZYLII

Moderator Generalny naszego Ruchu, ks. Marek Sędek stosunkowo niedawno wizytował wspólnoty oazowe poza granicami Polski. Dotarł też do Brazylii. Po powrocie wspominał o wielkim ubóstwie w tym kraju. Mimo to (a może właśnie dlatego) kraj ten cieszy się licznymi powołaniami do stanu duchownego, ale diecezjom trudno jest (w sensie materialnym) utrzymać alumnów. Okazuje się, że miesięczny koszt utrzymania jednego

kleryka - przeliczeniu na złotówki - wynosi 1500. Ks. Moderator apelował podczas tegorocznej Kongregacji Odpowiedzialnych o podejmowanie akcji umożliwiających wsparcie tamtego Kościoła (konkretnie diecezji Campo Maior) w tym zakresie. Jak się okazuje, odzew jest jednak mizerny.

A może by nieco głębiej się nad tym zastanowić: nasze seminaria pustoszeją, choć nie przestajemy modlić się o powołania. Nikogo przecież nie zmusi się do wstąpienia na tę drogę, choć Pan Bóg na pewno łaski nie skąpi... Przypomniałem sobie swój czas seminaryjny. Jeden z ówczesnych wikariuszy w mojej parafii kilka razy w roku zasiliał materialnie nas, kleryków (a było nas w pewnym momencie równocześnie pięciu czy sześciu z tej samej parafii). Choć nie były to może wielkie pieniądze, ale jakoś krępowaliśmy się je przyjmować. On zaś mówił w ten sposób: Powinieneś teraz przyjąć i zapamiętać, abyś i ty pomagał w przyszłości kolejnym klerykom. Dziś chętnie realizowałbym tamto zadanie, ale nie ma tych kleryków... komu więc pomagać? A może jest to jakiś sygnał dla nas, by wesprzeć kogoś w dalekim kraju, aby się Pan Bóg zlitował i wtedy dopiero zacznie spośród nas wzywać kolejnych żniwiarzy na swoim polu?

Myślę, że jest to gotowe i bardzo konkretne zadanie dla Diakonii Misyjnej. Wypada przejąć się apelem Moderatera Generalnego i zacząć wspierać wskazaną inicjatywę. W ten sposób przedstawiona propozycja w naszej niedużej parafii (Chrystusa Króla) spowodowała, że pierwszoczwartkowa zbiórka przyniosła ponad 800 zł, które przez Koło Misyjne trafią na konto wskazane przez ks. Sędka. Co prawda Moderator sugerował podjęcie akcji pod nazwą *Adopcja* Kleryka, ale w naszej Radzie Duszpasterskiej uznaliśmy, że lepiej będzie